

SRV NIEUWS

Nieuwsbrief Stichting Roeivalidatie Rotterdam
bestemd voor onze roeiers, instructeurs, bestuurders

febr 2021

Deze nieuwsbrief komt 3 à 4 keer per jaar uit. De volgende kopij graag inleveren voor 1 mei 2021

Van de redactie

We hebben, denk ik, allemaal nog nooit zo vaak naar de televisie gekeken om nieuwe berichten te horen over de coronacrisis. Hoe lang is het niet geleden dat je in een roeiboot hebt gezeten? Laten we er maar niet te veel over zeuren, laten we maar vooruit kijken naar de komende vaccins en daarna weer naar onze samenkomst in de kantine op de Crooswijksebocht. Wat de copy betreft: dank aan Hans, S, Carien H, Hans vd T, Trees I en Jan Kees v V. Zij staan er nu in met hun verhaal! Velen dachten : wat moet ik schrijven? Gelukkig is het weer gelukt en bij het lezen denken jullie misschien wel: voor de volgende nieuwsbrief zal ik ook wat copy sturen..! We zijn tenslotte een roeivereniging en we moeten een beetje naar elkaar omkijken, toch? We hopen snel weer het water op te kunnen en zeker de riemen in onze handen te voelen, heerlijk...! We kijken er naar uit.

groet,
Jan Vermaak
Hoofdredacteur

Van de voorzitter

Wie had kunnen vermoeden dat de "lock Down", die inging vorig jaar maart, ons nog tot ver in 2021 parten zou spelen.

Buiten sporten kon vanaf 1 juli wel, maar de 1,5 mtr afstand houden was voor ons niet haalbaar. Wel hebben we elkaar nog kunnen treffen op de koffieochtenden in de vakantieperiode. In september probeerden we nog even op te starten. Toen hebben wij in oktober nog 2 weken kunnen genieten van roeien op de Rotte. Maar daarna was dat weer afgelopen. Op dit moment is het nog ongewis wanneer zaken weer worden versoepeld.

Nu het virus ook nog eens muteert naar allerlei rare varianten, genoemd naar de landen waar zij zijn ontdekt, kan het nog wel even duren. Misschien dat we moeten wachten tot we de vaccinaties achter de rug hebben.

Niet alleen het roeien heeft al die tijd stil gestaan. De beperkingen waren ook van invloed op onze thuissituatie en voor velen ook op het werk. Andere

activiteiten gingen niet meer door en bezoeken zijn aan banden gelegd. Ik hoop dat iedereen de coronabeperkingen van de afgelopen periode in goede gezondheid heeft kunnen doorstaan.

Wij zouden graag horen over jullie ervaringen in deze tijd. We kunnen deze dan met elkaar delen via onze website die daarvoor wordt aangepast. Zie verderop in dit bericht.

Voor Wouter (roeier van de maandag) vielen al zijn clubjes (sport en spel op maandag, atletiek op woensdag en soos op vrijdag) stil.

Een aantal weken mochten wij ook niet meer bij hem op bezoek. Tot overmaat van ramp hield ook zijn dagbesteding er mee op toen in zijn huis iemand positief was getest op Corona en ging hij nog een dag of 10 in quarantaine.

Dit was voor hem een zware tijd. In de zomer hebben we hem veel meegenomen op onze boot. Inmiddels zijn de dagactiviteiten

weer gestart én heeft hij de eerste vaccinatie van BioNTech/Phizer gehad. Dus er is licht aan de horizon.

Voor mij was de afgelopen periode niet echt zwaar. Wel vervelend. Gemeenschappelijke activiteiten waar je vrienden en kennissen ontmoet waren taboe. Maar ik heb een grote tuin en had nog wat achterstallig onderhoud.

Zelfs een 20 jaar oude fiets heb ik als bezigheid nog gerenoveerd. Nieuwe trapas, crankstel en achteras/cassette gemonteerd, en hij rijdt weer als een zonnetje. Dus veel buiten gewerkt en ook zaten Ank en ik veel op onze boot in Friesland.

Boven zie je onze Lemsteraak in de haven van Schiermonnikoog. Dit was in september. Toen was er op Schier nog geen Corona.

Voor diegene onder ons die in de binnenstad wonen of minder mobiel zijn zal het zwaar zijn geweest. Voor hen hoop ik dat we snel de vaccinaties achter de rug hebben en weer terug kunnen naar de normale tijd.

Jan Vermaak heeft de website van Roeivaldatie overgenomen van Rob Vermolen. Rob heeft onze website destijds opgezet en vele jaren bijgehouden. Hier zijn wij hem zeer dankbaar voor. Jan is nu druk bezig de website zodanig aan te passen zodat wij, roeiers en vrijwilligers, dit medium ook meer gaan gebruiken. Wij vragen dan ook om wetenswaardigheden die wij met roeien meemaken, of zaken willen melden dat via de website te doen. Maar ook verhalen over ons zelf die wij willen delen, horen daarin.

Hoe hebben we de coronabeperkingen ervaren en hebben we daardoor nieuwe activiteiten aangepakt of

juist niet? Al dit soort verhalen zijn welkom en kunnen anderen weer inspireren. Foto's en filmpjes doen het ook goed om deze verhalen te verfraaien.

Dit loopt uiteraard wel via Jan. Dus graag copy sturen aan j.vermaak2@gmail.com.

Wanneer de nieuwe website in de lucht gaat horen jullie nog.

Paul de Waal

Koester de mooie momenten

Nu een stukje schrijven, terwijl er niets te beleven valt. Het is stil geworden en het botenhuis van roeivaldatie op de Crooswijksebocht ligt er verlaten bij. Ik mis het roeien en de gezelligheid er om heen. Ook andere fijne dingen liggen stil en daarmee is een stuk structuur en plezier ook weg.

Maar goed, het is wat het is, daarom wil ik de mooie momenten koesteren, want die zijn er gelukkig ook genoeg. Ik wandel veel, liefst elke dag, heerlijk om dan buiten te zijn en plekken te ontdekken in Rotterdam die ik voorheen niet kende of niet zag, omdat ik er gewoon langs fietste.

Ik lees veel en ga wat vaker naar Drenthe om te logeren bij mijn kleinkinderen, ik lees ze graag voor, en dat is een genoegen voor beide kanten. We lezen dan onder andere verhalen van Toon Tellegen; ik heb veel van zijn bundels, met pareltjes van verhalen. Een van de verhalen die ik laatst weer ontdekte gaat over het koesteren van mooie momenten.

Het wordt weer bijna lente en ik kijk uit naar het moment dat we weer kunnen gaan roeien met SRV. We zijn er klaar voor om het water op te gaan zodra het weer kan. Tot die tijd wens ik ieder veel mooie momenten en vooral blijf fit en gezond..... Het verhaal van Toon Tellegen staat hieronder.

Marian Dozy, manager CB

*Uit: verzamelbundel 'Misschien wisten zij alles'
van Toon Tellegen*

TOON TELLEGEN
MISSCHIEEN WISTEN
ZIJ ALLES 313 verhalen
over de eekhoorn en de
andere dieren *Met prenten*
van Mance Post **QUERIDO**

Op een avond zaten de eekhoorn en de mier naast elkaar op de bovenste tak van de beuk. Het was warm en stil en zij keken naar de toppen van de bomen en naar de sterren. Ze hadden honing gegeten en gepraat over de zon, de oever van de rivier, over brieven en vermoedens.

'Ik ga deze avond bewaren', zei de mier.

'Vind je dat goed?'

De eekhoorn keek hem verbaasd aan.

De mier haalde een klein zwart doosje tevoorschijn.

'Hier zit ook al de verjaardag van de lijster in,' zei hij.

'De verjaardag van de lijster?' vroeg de eekhoorn.

'Ja' zei de mier en hij pakte de verjaardag uit het doosje.....

En zij aten weer zoete kastanjetaart met vlierbessenroom,

en ze dansten weer terwijl de nachtegaal zong en het

vuurvliegje aan- en uitging, en ze zagen

de snavel van de lijster glimmen van

plezier. Het was de mooiste verjaardag

die zij zich konden herinneren.

De mier stopte de avond weer in het

doosje.

'Daar stop ik deze avond bij,' zei hij. 'Er zit al heel veel in.'

Hij deed het doosje dicht, groette de eekhoorn en ging naar huis.

De eekhoorn bleef nog lang op de tak voor zijn deur zitten en dacht aan het doosje. Hoe zou die avond daar nu inzitten? Zou hij niet verkreukelen of verbleken? Zou de smaak van honing er ook in zitten? En zou je hem er altijd

weer in kunnen krijgen als je hem eruit haalde? Zou hij niet kunnen vallen en breken of weggrollen? Wat zou er trouwens nog meer in dat doosje zitten? Avonturen die de mier alleen had beleefd? Ochtenden in het gras aan de oever van de rivier, als de golven glinsterden? Brieven van verre dieren? En zou het ooit vol zijn, zodat er niets meer bij kon? En zouden er andere doosjes bestaan voor treurige dagen? Zijn hoofd duizelde. Hij ging zijn huis in en stapte in bed.

De mier lag toen al lang te slapen, in zijn huis onder de struik. Het doosje lag boven zijn hoofd, op een plank. Midden in de nacht schoot het plotseling open en een oude verjaardag vloog met grote snelheid naar buiten, de kamer in.... En plotseling danste de mier met de olifant, in het maanlicht onder de linde.

'Maar ik slaap!' riep de mier.

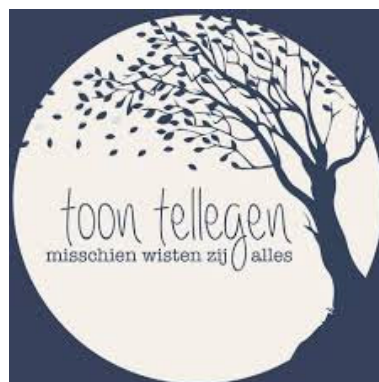
'O dat geeft niets,' zei de olifant en hij zwierde met de mier in het rond. Hij zwaaide met zijn slurf en ze: 'Wat dansen wij goed he?' en 'O pardon' als hij op de tenen van de mier trapte. En hij zei dat de mier ook best op zijn tenen mocht trappen. De gloeiworm glom in de rozenstruik en de eekhoorn zat op de onderste tak van de linde en wuifde naar de mier.

Plotseling glipte de verjaardag het doosje weer in en even later werd de mier wakker.

Hij wreef zijn ogen uit en keek om zich heen. De maan scheen naar binnen en viel op het doosje op de plank. De mier stond op en duwde het deksel stevig dicht. Maar hij hield zijn oor nog wel even tegen het doosje en hoorde muziek en geritsel en gekabbel van golven. En hij dacht

zelfs even dat hij de smaak van honing hoorde, maar hij wist niet zeker of dat wel kon.

Hij fronste zijn hoofd en stapte weer in bed.

Materiaal commissaris in corona tijd.

Hij bezoekt af en toe de loods en spreek de boten moed in dat er betere tijden gaan komen. We lopen al twee botenschoonmaken achter zowel voor de boten als de loods. Alles ligt dik onder het stof en de dollen zullen wel vastzitten. Niets wordt gebruikt, behalve dan onze trouwe skiff en de twee nieuwe skiffen welke door Rijnmond vaak gebruikt worden.

Je zou denken begin met groot onderhoud van het materiaal. Daar heb ik ook aan gedacht, maar toen kwamen de corona regels. 1.5 meter afstand en niet te veel wisselende contacten. Wat doen ze bij Rijnmond en hoe te werken in de werkplaats.

Eerste probleem was gelijk duidelijk. Boot uit de loods halen en naar de werkplaats brengen.

Ook daar heb je meerdere mensen voor nodig. Dus moeilijk, het werken aan de boten met meerdere mensen past ook niet in het plaatje. Materiaal halen kan niet, alle winkels zijn dicht. Dus geheel volgens de regels werken kan niet.

Alles ligt er zeer verlaten bij en is triest om te zien. Gelukkig komt de vaccinatie, ook al is het langzaam, op gang, worden de dagen gelukkig al langer en zal het voorjaar weer gaan komen met beter weer en warmere temperaturen.

Lieve roeiers, houd vol, bij de SRV zullen we er voor zorgen dat zodra de mogelijkheden er zijn, de boten weer te water gaan en er vrolijke vrijwilligers aanwezig zijn om met jullie te gaan roeien. Voor nu is het wat het is.

Blijf allen gezond en fit.
Wandelen waar mogelijk is, ook goed voor de gezondheid.
Tot later in 2021.

Hans Sijthoff

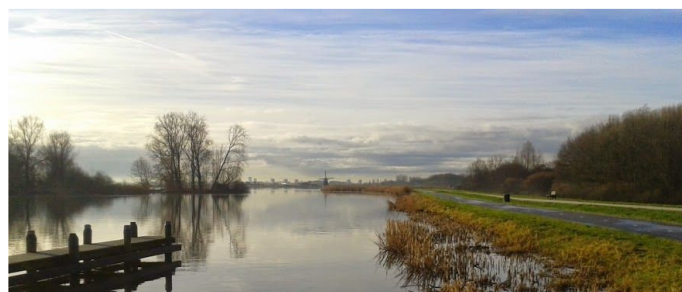
Lieve roeiers en vrijwilligers,

Lopend langs de Plas en de Rotte, waar ik mijn dagelijkse rondje maak naar Nautilus en terug, overdacht ik het verzoek om een stukje te schrijven..... Ik verzon een top 5 van dingen, die ik het meeste mis en een top 5 met lichtpuntjes:

- 1* Het knuffelen met kinderen en vrienden.
- 2* Met stip op 2: Roeien, zowel zelf roeien als het roeien, sturen en kletsen met de roeiers en vrijwilligers van SRV!!
- 3* De film en nu helemaal het Filmfestival en de biertjes achteraf(en vooraf) om de film te bespreken.
- 4* Lekker en lang eten met vrienden en familie.
- 5* Zingen, yoga en de kapper!

De lichtpuntjes zijn er gelukkig ook:

- 1* Knuffelen met de kleinkinderen!
- 2* Een opgeruimd huis met veel minder "spullen"!
- 3* Mijn gitaarspel dat met sprongen vooruit is gegaan!
- 4* Ben, die mijn haar heeft geknipt, gelukkig recht.....
- 5* De dagelijkse wandeling naar Nautilus, waar ik bij de sluis dromerig naar het water staar en hoop op betere tijden :)

Er zijn vast nog veel mooie momenten te noemen.....maar ik hoop dat wij allen snel "De Prik" zullen krijgen en weer coronaproef het water op kunnen.

Houd dapper vol en blijf vooral gezond!

Lieve groet, Carien Hoftijzer

Mijn volkstuin, mijn hobby

Hallo medeleden en -roeiers,
Ik las de oproep van de redactie, waarin men vroeg of er nog leden waren die het leuk vonden om een stukje te plaatsen. Het mocht gaan over eigenlijk van alles...! Dusals jullie het leuk vinden om wat over mijn hobby te lezen en te bekijken..... lees dan verder.

Hoe het zo gekomen is.

Ik was pas een paar keertjes al roeiend de Rotte op geweest, voordat Corona roet in het eten gooide. En oh, wat een geluk is het dan dat je, zoals in mijn geval, een hobby buitenshuis hebt die voor wat afleiding zorgt. Ik ben nu 66 jaar oud en rond mijn 60ste buiten het arbeidsproces geraakt. Zo af en toe ging ik

wandelen over een volkstuincomplex in Capelle aan den IJssel met de naam: "Nut en Genoegen". Het was daar heerlijk stil en al die mooie tuinen spraken mij erg aan. Op een bepaald moment raakte ik tijdens één van mijn wandelingetjes in gesprek met een oudere dame en zij liet mij haar huisje zien en vertelde van alles over het complex. Niet veel later kon ik in hetzelfde laantje een huisje kopen en ben er aan de slag gegaan. We zijn inmiddels zo'n zes jaar verder en in die periode heb ik het huisje zowel van binnen als van buiten een geheel andere "look" gegeven. Maar ook de 300 vierkante meter rondom hebben in de loop der jaren een complete gedaanteverwisseling ondergaan.

Ik heb ervoor gekozen om de tuin voor een groot deel in de stijl van een park met wandelpaadjes te maken. De paden en een overgroot deel van de perken zijn bedekt met houtsnippers en in die perken staan talloze struiken die in de lente, zomer en een groot deel van de herfst samen met een kleurenzee van bodembedekkers een prachtig kleurenpalet vormen. Daarnaast heb ik groentebedden gemaakt waarin er van alles en nog wat geteeld wordt, zoals aardbeien, pompoenen, boontjes, rode bieten, bloemkool, uien, aardappelen en zo meer. De glazen kas wordt gebruikt om bv. plantjes voor te zaaien en druiven te kweken, maar ook tuinbonen zaai en kweek ik er al vroeg in. Verder staan er tot laat in de herfst nog komkommers, tomaten, paprika, sla, radijsjes en nog veel meer. Het zal jullie niet verbazen dat mijn burens me, als ik weer de straat in kom fietsen, altijd graag zien komen.

En zo biedt zo'n volkstuin het hele jaar door een leuke

bestemming en zeker in deze barre tijden is dat het geval geweest. Nu is het begin februari, de tuin is in ruste. De knoflookteentjes die in december de grond in zijn gegaan doen flink hun best om de kopjes boven de grond uit te steken. En heeeel langzaam valt er toch wel weer wat te doen aan voorbereiding op het nieuwe seizoen. Bij wijze van experiment heb ik bijvoorbeeld vandaag wat paprikazaadjes in een bakje met zaai- en stekgrond gedaan, om in de

huiskamer op te kweken tot een plantje. De bijgevoegde foto's geven een correct beeld van hoe de tuin er nu bij ligt. Kaal, klaar voor de winter. De meeste boompjes en struiken hebben hun blaadjes laten vallen, maar zullen straks weer prachtig in bloei staan, met een zee aan kleuren tot gevolg.

Hans van der Toorn (woensdag)

Condoleance bericht

Op 27 januari 2021 is Peter Ouwehand aan de gevolgen van zijn ziekte overleden. Peter roeide bij SRV sinds begin 2019. Hij kwam gedurende het zomerseizoen op de woensdagen. Hij bracht altijd zijn goede en opgewekte humeur mee. Ondanks zijn, in onze ogen zware handicap, probeerde hij het roeien onder de knie te krijgen. We hebben daarvoor te weinig tijd gekregen, maar wel veel plezier gehad met elkaar. Peter is in het Erasmus Medisch Centrum overleden. Hij was de laatste uit een gezin van vijf die allen zijn heengegaan. Allemaal aan de Katwijkse ziekte. Peter is 52 jaar geworden.

Roeien met de riemen ...

Ik zal mij eerst voorstellen. Ik ben Trees Ivens, 64 jaar, kunstenaar en woonachtig in Gouda.

Sinds eind 2013 roei ik bij SRV in Rotterdam. Ik besef dat dat best al een tijd is en ook dat ik veel mensen heb zien komen en gaan. Ook Cor heb ik mee mogen maken.

Ik roei op donderdagmiddag en we hebben een vrij constante groep. Het is een gezellige groep met de roeiers en de vrijwilligers. Je hoort erbij. Ongemerkt geven de kleine opmerkingen en vragen je het gevoel dat je er bij hoort!

De afgelopen jaren was SRV voor mij een rustpunt. Privé waren het zware tijden door de ernstige ziekte van mijn inmiddels ex-man. Helaas zijn we kort na zijn herstel in een echtscheiding terecht gekomen. Als toetje op deze zware tijd kreeg ik te maken met een dramatisch verlopende verbouwing van mijn nieuwe huis.

Wat wel mooi is. Een paar jaar geleden heb ik een lieve man ontmoet, waarmee ik nu een relatie heb. Hij woont in Eindhoven en daar ben ik dan ook een groot deel van mijn tijd.

lees verder op de volgende pagina...

Hoe ben ik bij SRV terecht gekomen?

Het was onmogelijk roeien te leren in Gouda door mijn beperking in mijn nek. Dit na een erg ongeluk eind 2008, waardoor ik niet alle manoeuvres juist kan uitvoeren.

Terwijl het roeien als het recht toe recht aan is juist uitstekend voor mij gaat.

Ik heb na het ongeluk allerlei sporten geprobeerd om te kijken wat ik nog zou kunnen. Heel blij dat ik kan roeien!

In het begin was het erg wennen in Rotterdam. Er heerst hier een bepaalde cultuur. Ik was bijvoorbeeld gewend na het sporten in het algemeen gelijk naar huis te gaan en hier was dat echt niet ok. Kon wel, maar dan hoor je er minder, niet bij. Ik merkte dat de norm na het roeien samen thee drinken heel belangrijk was. En dat is het ook. En dat heb ik erg leren waarderen. We zijn echt een groep. Ik mis ook iedereen.

Roeien met de riemen die we hebben dus..

Afgelopen juni leek het redelijk goed te gaan in Nederland. We konden ons wat meer vrijheden permitteren. Roeien onder voorwaarden van desinfectie en handschoentjes en MONDKAPJE, waar we nu al aan gewend zijn geraakt en toen nog een nieuwigheid was. Helaas heb ik niet buiten kunnen roeien. Ik was erg druk met de verbouwing van mijn huis en wilde zoals velen met mij, op vakantie! Ik ben naar Frankrijk geweest en daar was het bijzonder sereen en wat een blauwe lucht. Dat was wel een nieuwe ervaring, rust en geen rush, zoals ik de vakanties eerder heb ervaren.

Maar terug naar de fijne plek aan de Rotte, bij SRV.

We hebben de dagen dat het kon voornamelijk binnen gesport met genoeg afstand van elkaar. Ik had echt het gevoel dat we de braafste leerlingen van de klas waren. Richard heeft alles met de andere vrijwilligers, zoals Lia en Arie, in goede banen geleid. Nog dank jullie wel!

Weer terug naar minder bewegingsvrijheid in het najaar en nog minder nu! Dat voelt heel deprimerend. Daarom de titel van dit stukje, roeien met de riemen die we hebben, ook al komen we niet echt vooruit!

Ik heb gelukkig een druk leven en dat biedt deze lockdown enigszins structuur.

Ik heb twee ateliers. Een in Gouda voor edelsmeden en in Eindhoven voor vrij werk. Waarvan veel textiel, zoals werken met metaal, vilt en andere materialen. Een viltten doek van 130 x 140cm over 9/11, tentoongesteld in het Europees Parlement.

Bovendien heb ik mijn kinderen en kleinkinderen die ik zo veilig mogelijk probeer te zien.

Hieronder een voorbeeld van mijn werk.

Vrienden en vriendinnen. Dat wordt steeds minder.

Als geslagen honden komen we steeds minder in actie. Als "verlamd" staar ik in mijn adresboekje en agenda. Ik onderneem geen actie om mijn verlangen naar hun te stillen ...

Meerdere acties liggen te wachten. Het zinnetje in mijn hoofd en ik denk bij velen onder ons: "Wat heeft het voor zin?"

Er zijn uitzonderingen, haha.

Eens in de paar weken gaat mijn telefoon en dan krijg ik Richard aan de lijn. Daar word ik wel blij van. Dan lijkt het, alsof ik weer aan de lange tafel zit met een kop thee voor mijn neus.

Na het roeien de thee met altijd wat lekkers erbij. Er is altijd iemand jarig!

Ik zie uit naar de zomer. Hopen maar dat we snel weer met echte riemen kunnen gaan roeien op het water. Slag klaar maken, Slag klaar..... Af..!

Trees Ivens (donderdag)

De penningmeester & Corona

Bij een penningmeester denkt iedereen natuurlijk aan geld, maar gelukkig is dat maar een klein stukje van mijn bestaan. Sterker: in het dagelijks leven houd ik me helemaal niet met financiële administratie bezig, maar als bedrijfseconoom vind ik het wel heel leuk om Penningmeester voor Roeivalidatie te zijn. Maar wat doe ik dan wel en wat betekent deze Corona periode voor mij?

Mijn baan is "goede mensen vinden voor bedrijven" of "mensen aan een leuke nieuwe baan helpen". Wij richten ons met name op lastig te vervullen vacatures en werken vooral met juristen en economen. Meestal werken we voor bedrijven, maar soms ook voor instellingen of goede doelen organisaties. Zo hebben we recent een opdracht gedaan voor Stichting Volkskracht die ik kende als trouwe donateur van Roeivalidatie. Door Corona werken we momenteel grotendeels vanuit huis en waar we normaal veel mensen ontmoeten, doen we dat nu via telefoon of videobellen. Tussendoor heb ik het wandelen ontdekt.

Waar ik voorheen mijn normale loopjes met de hond maakte, loop ik nu vele uren per dag en dan kan ik bellen of luisteren naar luisterboeken.

Dit kan ik iedereen aanraden!

Mijn gezin is ook vooral thuis. De kinderen volgen onderwijs via hun laptop en mogen gelukkig nog wel wat hockeyen en voetballen. Mijn vrouw is huisarts en gaat dus wel dagelijks naar de praktijk, wat natuurlijk best spannend is in deze Corona-tijd. Gelukkig zijn we allemaal gezond en wonen we in een fijn huis. Soms geniet ik ook wel van deze periode waarin we meer tijd voor elkaar hebben.

Ik hoop jullie een inkijkje te hebben gegeven in mijn leven en wens jullie sterkte in deze periode en ik hoop jullie allemaal weer snel te zien!

Jan Kees van Vliet

In oktober jl konden we toch hèèl even roeien! Laten we hopen dat we in het voorjaar allemaal weer het water op kunnen.....!!

